

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 22613/10
01.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Вујачић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Министарства одбране Републике Србије, које заступа Републички јавни правобранилац, чији је пуномоћник Дирекција за имовинско-правне послове Министарства одбране, Београд, Светозара Марковића 21, које заступа А.А., дипломирани правник, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења 07 број 465-02-00037/2007 од 11.05.2010. године, са заинтересованим лицем Б.Б. из ...,, у предмету експропријације, по одржаној усменој јавној расправи дана 29.02.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 01.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Република Србије, Сектор за имовинско-правне послове 07 број 465-02-00037/2007 од 11.05.2010. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинске и стамбене послове, Одсек за имовинско-правне послове Градске општине Раковица број 465-36/2007-VII од 13.08.2009. године, којим

се, у ставу I диспозитива, мења тачка I правоснажног решења Народног одбора среза Београдског Е. бр. 5681/55-41 од 04.06.1955. године тако да гласи: у корист државе ФНРЈ, а за потребе Државног секретаријата за послове народне одбране, експроприше се непокретна имовина приватног власника Б.Б. и то: део кп. бр. ... уписане у ЗКУЛ број ... КО ... у површини од ... м2, чија укупна површина износи ... м2. Део парцеле број ... КО ... у површини од ... м2, остаје у власништву наведеног лица од чега површина од ... м2 одговара делу кп. бр. ... у површини од ... м2 и делу кп. бр. ... у површини од ... м2, обе КО ... по новом премеру; кп. бр. ... уписана у ЗКУЛ број ... КО ... површине ... м2; у осталом делу решење остаје непромењено; у ставу II диспозитива решења, одређено је да ће се имовинско-правни односи између корисника експропријације и наследника ранијег власника земљишта, решити споразумом пред овим органом по правоснажности решења, а у случају спора решаваће се пред надлежним судом опште надлежности; у ставу III диспозитива, одређено је да се по правоснажности, решење доставља Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Београд, ради укњижбе.

У тужби поднетој Управном суду дана 28.05.2010.године, и на усменој расправи одржаној дана 29.02.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, са свих законом прописаних разлога, наводећи да су у конкретном случају другостепени и првостепени орган погрешно утврдили да су испуњени услови из одредбе члана 36. став 6. Закона о експропријацији. Наводи да изрека донетог измењеног решења првостепеног органа гласи да се експроприше катастарска парцела ... а део остаје у власништву приватног власника, те је несумњиво да је у овом случају дошло до погрешне примене одредби Закона о експропријацији, будући да је овим законом предвиђено да се не може вршити деекспропријација дела катастарске парцеле, а што је став заузет у судској пракси Врховног суда Србије. Даље наводи да је у управном поступку створена права конфузија у погледу катастарских парцела ... и ... по старом односно ... и ... по новом премеру, јер поступајући орган није утврдио, а касније ни правилно образложио чињеницу, да деловима катастарских парцела број ... и ... КО ... по новом премеру, одговара део катастарске парцеле број ... КО ... у истој површини. Даље указује да се у налазу вештака наводи да се ради о катастарској парцели ..., док тужени и првостепени орган у својим решењима говоре о катастарској парцели ..., која се уосталом и наводи у решењу о експропријацији које се донетим решењем мења. Тужилац наводи да вештак приликом вештачења које је одржано 11.02.2009. године није физички приступио предметној парцели, већ је вештачење извршио са прилазног пута,

са које тачке се није ни могло закључити да ли на предметном земљишту, све у случају и да је идентификована предметна парцела, има изграђених објеката односно да је исто приведено намени. Тужилац сматра да је поступајући орган био дужан да у циљу потпуног и правилног утврђивања спорне чињенице, прибави планске акте који су важили у време када је земљиште експроприсано, те на основу свих утврђених чињеница сам реши спорно питање, а не да се дозволи вештаку да у предметном поступку одлучује о чињеницама које не спадају у његову надлежност. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану, а на усмену расправу, уредно позван тужени орган, није приступио.

Заинтересовано лице није се изјаснило на наводе тужбе, која је на изјашњење уредно достављена дана 30.11.2011. године, а на усменој расправи, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у присуству пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којима је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

Из списка предмета и образложења оспореног решења утврђује се да је у поступку по захтеву Б.Б., правног следбеника пок. В.В., који је поднет дана 29.06.2006. године, и прецизиран поднеском од 06.11.2006. године, поднетом првостепеном органу дана 29. новембра 2006. године, првостепени орган донео решење број 465-43/2006-VII од 23.11.2006. године, које је у поступку по жалби Министарства одбране, Секретаријата Министарства, Дирекције за имовинско-правне послове, Одељење у Београду поништено решењем туженог органа број 465-02-00037/2007-07 од 01.11.2007. године.

У поновном поступку, поступајући по примедбама из наведеног другостепеног решења, а које примедбе су се односиле на то да је првостепени орган погрешно одлучивао не само о измени решења о експропријацији већ и о враћању дела предметне непокретности

наследницима ранијег власника, као и обавезу првостепеног органа да омогући кориснику експропријације да учествује у поновном поступку, изнесе разлоге и пружи доказе на околности да нису испуњени услови прописани одредбом члана 36. став 3. Закона о експропријацији, првостепени орган је прибавио налаз судског вештака за област грађевинарства Рангел Костова из Београда, из фебруара 2009. године, који се односи на утврђивање да ли је део катастарске парцеле ... КО ... по старом премеру приведен намени коју је имала у време експропријације. У овом налазу вештак је дао мишљење да део катастарске парцеле број ... КО ... по старом премеру у површини од ... м2, која сада одговара делу катастарске парцеле ... КО ... новог премера у површини од ... м2 и делу катастарске парцеле ... КО ... новог премера у површини од ... м2, у истој површини није приведена намени коју је имала у време експропријације по тада важећем планском акту. Наведено мишљење вештак је дао на основу увиђаја на терену извршеног дана 11.02.2009. године у присуству странака у поступку, а којом приликом је вештак констатовао да нема изграђених објеката на катастарским парцелама ..., ... и ... КО ... новог премера, а самим тим ни на катастарској парцели ... КО ... старог премера која сада представља идеални део катастарских парцела ... и ... КО ..., као и да нема изграђених подземних објеката ни изграђених подземних инсталација, те је након одржане усмене расправе дана 06.05.2009. године, о чему је доказ записник у списима предмета, и увида у исправе, првостепени орган донео ожалбено решење.

У поступку по жалби изјављеној од стране овде тужиоца, оцењујући примедбе у вези са идентификацијом парцела као и примедбе на рад и налаз вештака, тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно донео ожалбено решење од 13.08.2009. године, налазећи да је правилно утврдио да наведено земљиште не може бити део “јединственог војног комплекса-”Стрелишта” села Јајинци нити је исто приведено намени у законом прописаном року, са ког разлога су, по оцени туженог органа, испуњени услови прописани одредбама члана 36. став 3. Закона о експропријацији.

Међутим, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, погрешно је одлучио тужени орган, када је одбио жалбу тужиоца, погрешно налазећи да су испуњени услови за примену одредби члана 36. став 3. Закона о експропријацији (“Сл. гласник РС” бр. 53/95 и 23/01), којима је прописано да ће се на захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности, правоснажно решење о експропријацији поништити или изменити, ако

корисник експропријације у року од 3 године од правоснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, није извршио, према природи објекта, знатније радове на објекту ради чије изградње је извршена експропријација.

Наиме, по оцени суда, правилно се наводима тужбе указује да је оспорено решење донето на штету тужиоца, с обзиром да наведеним одредбама Закона о експропријацији није предвиђена могућност деекспропријације дела експроприсане непокретности, са ког разлога је тужени орган погрешно утврдио да је првостепени орган правилно донео ожалбено решење којим је у делу изменио решење Народног одбора среза Београдског Е. бр. 5681/55-41 од 04.06.1955. године.

Са изнетих разлога, након закључене усмене расправе у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе чл. 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, а у поновном поступку ће тужени орган, везан правним схватањем и примедбама суда, донети ново, на закону засновано решење по жалби тужиоца, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 01.03.2012. године, 15 У 22613/10

Записничар,
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа - судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ